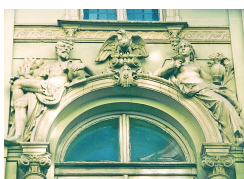

ГАРАСИМОВИЧ Петро-Віталіс (Harasimowicz Piotr Witalis; 29. 04. 1857, Варшава — 20. 07. 1914, Львів) — польський скульптор. Брат [М. Гарасимовича](#). Навч. у Краків. школі красних мистецтв (1874–75), у Львові — в майстернях Т. Сокульського (1875–76) і Л. Марконі (1877–79), у Флоренції (1882–84). Від 1884 — у Львові. Викладав у Львів. худож.-пром. школі (1895–1914). У монум.-декор. пластиці дотримувався принципів необароко, неорококо, натураліст. моделювання форми. Виконав скульптурне оздоблення палаців: М. Баворовського в с. Сороцьке, нині Теробовлян. р-ну Терноп. обл. (1884, 1909; арх. А. Мінашевич); К. Бадені у м. Буськ, нині Львів. обл. (1898; арх. А.-В. Вайсс); З. Ромашкана в с. Остап'є, нині Підволочис. р-ну Терноп. обл.; А. Скшинського у с. Журавно, нині Жидачів. р-ну Львів. обл. (1909; арх. В. Садловський); А. Бруницького у с. Великий Любін (1886, 1909; арх. Я. Шульц); Баль у с. Тулиголове (1899; арх. В. Галицький; обидва — нині Городецького р-ну Львів. обл.). На спорудах у Львові виконав монум.-декор. роботи: фігури А. Міцкевича і Ю. Словацького на будинку на вул. Академічна (нині проспект Т. Шевченка, № 20, 1884; арх. Л. Бодашевський), барельєфи на фасаді та в інтер'єрі військ. казино (1885; арх. Я. Шульц; нині Палац шахів на вул. А. Фредро, № 1), аттик будинку товариства «Сокіл» на вул. Б. Зиморовича (нині Дж. Дудаєва, № 8, 1887), ліплення на будинку та в інтер'єрі лазні св. Анни з гіпокаустом у глибині садиб. ділянки на вул. Академічна (нині про-

спект Т. Шевченка, № 10, 1890; арх. Я. і К. Шульци), фігури Марса і Венери на фасаді житл. будинку на вул. А. Міцкевича (нині Листопадового Чину, № 10; 1892, арх. Я. Шульц), шість портрет. погрудь на фасадах книгарні В. Губриновича на розі вул. Памви Беринди, № 1 і Театральна, № 9 (1892, теракота; арх. Ю. Яновський), необарок. оздоблення фасаду та інтер'єрів палацу на вул. Пекарська, № 19 (1893; арх. Я. Кудельський), ліплення на фасадах, декор. фігури, медальйони акторів в інтер'єрі міського театру (1900), житл. кам'яниці та пасажу між вул. Гетьманська (нині проспект Свободи, № 29 і Леся Курбаса, № 8, 1902; арх. Я. Крох, М. Зільберштейн), жін. маскарони і фриз із зображенням соняшників на житл. будинку між вул. С. Руданського, № 1 і проспектом Т. Шевченка, № 2а (1902; співавт. Б. Солтис, арх. З. Лянґрод, Л. Цибульський), ліплення на фасаді кам'яниці на вул. С. Руданського № 5 (1902; арх. Я. Шульц), статуя Мадонни у ніші житл. будинку на вул. Зелена, № 33 (1905), рельєфи з муз. емблематикою і метал. фігури лебедів на аттиках будинку Муз. товариства Галичини на вул. Хоронщизна (нині П. Чайковського, № 7, 1907; арх. В. Садловський). Оформив скульптурами будівлю Товариства взаєм. забезпечень у Станіславі (нині Івано-Франківськ, 1905). Встановив пам'ятники А. Міцкевичу у містах Гусятин і Теробовля (Терноп. обл., обидва — 1910, співавт. Я. Бохенек; монументи знищено під час 1-ї світової війни).

[Ю. О. Бірюльов](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гарасимович Петро-Віталіс / Ю. О. Бірюльов // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28697>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).